

ת"פ 34117/02 - מדינת ישראל נגד דורון מיכאלי

בבית משפט השלום בחיפה	בפני כבוד השופט שלמה בגין	בעניין:	המאשימה
ת"פ 34117/02 - מדינת ישראל נגד דורון מיכאלி			נגד
ב公诉 פסקליות מחוז חיפה			הנאשם
מדינת ישראל	דורון מיכאלி	ב�名ם בא כוחו ע"ד טל אבריאל	

גזר דין

כתב האישום:

הנאשם הורשע לאחר שמייעת ראיות, בשלושה אישומים:

באישורם הראשון, הורשע בזיוף - עבירה לפי סעיף 418 סיפא לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (6 עבירות); שימוש במסמך מזויף - עבירה לפי סעיף 420 ביחיד עם סיפא של סעיף 418 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (6 עבירות); קבלת דבר במרמה בנסיבות חמימות - עבירה לפי סעיף 415 סיפא לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (3 עבירות).

באישורם השני, הורשע בזיוף - עבירה לפי סעיף 418 סיפא לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (4 עבירות); שימוש במסמך מזויף - עבירה לפי סעיף 420 ביחיד עם סיפא של סעיף 418 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (4 עבירות); קבלת דבר במרמה בנסיבות חמימות - עבירה לפי סעיף 415 סיפא לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (4 עבירות).

באישום השלישי, הורשע בזיוף - עבירה לפי סעיף 418 סיפא לחוק העונשין, התשל"ז - 1977; שימוש במסמך מזויף - עבירה לפי סעיף 420 ביחיד עם סיפא של סעיף 418 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977; קבלת דבר במרמה בנסיבות חמימות - עבירה לפי סעיף 415 סיפא לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (2 עבירות).

העובדות הضرיקות לעניין, מפורטות היטב בכתב האישום ובהכרעת הדין, ולא מצאת טעם לחזור עליהןשוב בגזר הדין.

ראיות לעונש:

ב"כ המאשימה, הגיש את הרישום הפלילי של הנאשם - סומן ג/1; כתב אישום ופסק דין בת"פ 14662-05-10-14662 במסר מותנה בר הפעלה - סומן ג/2. כמו כן, הסתמן ב"כ המאשימה, על עדויות המטלונים, בדבר הנזקים הכספיים שנגרמו להם.

ב"כ הנאשם הגיע אסופה מסמכים רפואיים ותעודות הערכה הנוגעים לנאשם - סומנו ה/1. כמו כן, ביקש להעיד עד אופי, את רס"ר מלול מוטי, רס"ר משמעת של חטיבת מרחב מנשה, המכיר את הנאשם באופן אישי, מהשירות עמו (ראה עדות האופי, עמ' 97 - 99).

כמו כן, הוגש מכתב שכותב סגן אלף חיים סלע, מפקדו לשעבר של הנאשם.

טענות הצדדים:

ב"כ המאשימה, הגיע טיעונים כתובים לעונש - סומנו סת/1.

בטיעונו, טען כי שלושת האישומים פורשים פרשיות שונות, בזמןים שונים, ועל כן, מדובר באירועים שונים, לצורך קביעת מתחם העונש הולם.

טען, כי ביחס לאיושם הראשון - מתחם העונשה נע בין שנת מאסר ל-30 חודשים מאסר; באישום השני - מתחם העונשה נع בין שנה וחצי ועד שלוש שנים מאסר; באישום השלישי - מתחם העונשה נע בין חצי שנה ועד שנתי מאסר בפועל.

ב"כ המאשימה, עמד בטיעונו הכתובים על נסיבות ביצוע העבירות, חומרתן, השיטה המאפיינת אותן.

בכל הנוגע לנسبותיו האישיות של הנאשם, טען כי לנאים נסיבות אישיות מצערות, ובנסיבות, עותרת המאשימה לרף התמחון לכל מתחמי העונשה שהציגה, אין בנסיבות שיקולו שיקום או טעמי אחרים המצדיקים חריגה לקולא ממתחמי העונשה. הודגשה העובדה, שהמעשים בוצעו לאחר ריצוי עבודה שירות, בגין עבודות דומות. מרבית העונשה שהוטלה על הנאשם במעשים קודמים, הייתה צופה פנוי עתיד, ונראה שעונש המאסר בעבודות שירות, והמאסר על תנאי הממושך התלו依 ועומד כנגד הנאשם, לא הרתיע את הנאשם.

נסיבותיו האישיות, היו קיימות כבר אז, בעת האירועים, לא מדובר בדבר חדש שהתרפתח, ועל כן, מتابקש בית המשפט ליתן דגש לשיקול הגמול, להפעיל במצבו את המאסר המותנה על העונשה המוצעת, בנוסף ל开会 ופיזיו לנפגעי העבירה.

ב"כ הנאשם עתר לקבע כי מדובר באירוע אחד לצורך קביעת מתחם העונש הולם לנאים. הסניגור מחה על עמדת הפרקליטות, המבקשת לפצל את מתחמי העונשה לשולשה, הפנה לפסיקה הותמכת לשיטתו בעמדתו.

אשר לעונש, טען הסניגור כי יש להסתפק בעונש מקל, נוכח נסיבותו של הנאשם, פסיקה עליה הסتمر, ובמסגרת זו, להאריך את המאסר המותנה התלו依 ועומד כנגד הנאשם.

הסניגור עמד על נسبותיו האישיות של הנאשם, העובדה כי מדובר בנאים המטופל בארכובה ילדים, הביעות הרפואיות עמן מתמודדים הנאשם ואשתו, וגידול הילדים. עוד ציין, כי מדובר למי שמקור כנאה צה"ל, בשיעור של 46 אחוזים, אשר נפגע במבצע "עופרת יצוקה" בכתף, בגב ובראש. בנוסף, הוא מצוי בהליכי قضית רגל.

דבר הנאשם בטרם מתן גזר הדין:

עמוד 2

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

הנאשם פתח ו אמר, כי הוא לא מודה בזיהוף המסמכים, פירט את נסיבותו האישיות, תוך הטענת גזר הדין, טען כי מגיעים לו כמספרים בהיקף של 234,000 ₪, מכונס הנכסים, ביום 20/2/22, וכך יוכל לפצות את המתלווננים.

יצוין, כי נוכח דבריו אלה, הציע בית המשפט לדוחות את מתן גזר הדין, למועד המאוחר לתאריך שציין הנאשם, על מנת לאפשר לו להפקיד פיצוי למתלווננים. המשאימה אף ציינה, כי ככל שהנאשם יבצע הפקדה כזו, ואת מלאה הסכומים שנקבעו בהכרעת הדין, היא תשקל את עמדתה לגבי הקלה בעונש.

בית המשפט דחה את הכרעת הדיון ליום 24/2/20, ולאחר מכן, אף דחה את הדיון פעמיים נוספים. למרות זאת, עד היום לא התקבלה הودעה כלשהי מצד הנאשם, בדבר הפקדת פיצויים לטבות המתלווננים.

דין והכרעה עונשית:

ריבוי אירועים (סעיף 40ג לחוק העונשין):

כפי שעה מהכרעת הדיון, הנאשם הורשע בעבירות המפורטות ברישת גזר הדין, בשלושה אישומים המייחסים לו עבירות דיזוף, שימוש במסמך מזויף, וקבלת דבר במרמה בנסיבות חמירות.

אשר לאיושם הראשון, נקבע בהכרעת הדיון, כי האירוע נפרש בין התאריכים מרץ 2012 ועד ספטמבר 2012. הנאשם הציג בפני המתלוון מצג שווא, אילו מתקיים מכרז של משרד הביטחון למכרית רכבים, ולצורך השתתפות בו, היה על המתלוון להפקיד בידו דמי השתתפות, בסכום של 34,350 ₪.

כדי להקנות למצג זה אמינות, ולממש את פעולות המרמה וההונאה, צייף הנאשם מסמכים שונים, הנחזרים להיות מסמכים של משרד הביטחון, ועל יסוד כל אלה, העביר לו המתלוון כמספרים בהיקף של 70,000 ₪.

אשר לאיושם השני, נקבע בהכרעת הדיון, כי האירועים התרחשו בשלתיו בשנת 2012, ועד לחודש יולי 2013. הנאשם פעל בשיטת ביצוע דומה, על מנת להונאות את המתלוון, בעל מוסף. הנאשם הציג לו מצג שווא, שככל מסמכים מזויפים, ובדרך זו קיבל מידיו המתלוון, 120 אלף ₪, כדמי השתתפות באותו מכרז שלא היה ולא נברא.

אשר לאיושם השלישי, נקבע בהכרעת הדיון, כי האירוע התרחש במאי 2014, אולם לפני ה-14/5/2014. הנאשם הציג עצמו בכזב(Claim) בצבא ומפקד בסיס, ומסר למתלוון שהוא בעל עסק לשיווק חומרני ניקוי, כי הוא יוכל להיות ספק של משרד הביטחון, אם ישלם לו, סך של 600 ₪ ל"فتיחה תיק".

הוא הציג בפני המתלוון, הזמנת רכש מזויפת, הנחזרת להיות הזמנת רכש של משרד הביטחון, וקיבול מהמתלוון על יסוד מצג השווא, סחרה בהיקף של 5,500 ₪.

לאחר העיון, נמצא לקבוע כי אישומים 1 ו-2, מהווים לצורך קביעת מתחם עונש הולם "AIRUACHAD", ואילו האישום השלישי, הוא AIRUACHAD נפרד ונוסף.

בע"פ 4910/13 ג'aber נ' מדינת ישראל (2014), פסק כב' השופט ע. פוגלמן, כדלקמן:

"התיבה AIRUACHAD רחבה דיה כדי לכלול גם פעולות עבריניות שבוצעו על פני רצף זמן; כללו מעשים

שונים; ביחס לkorbenot שונים; ובמקומות שונים. הכל, כל עוד הם מהווים מסכת עברינית אחת".

domini, כי הדברים יפים, וביתר שאת, לעניינו).

לפי שיטת המדינה, וכך גם הוכח במשפט עצמו, הנאשם פעל במסגרת האישומים הראשון והשני, באותו שיטת ביצוע, הציג עצמו כקצין בצבא, הגיע עם מדים אל עסקם של המתלוננים השונים, טען כי הוא יכול "לסדר להם", מכרז של משרד הביטחון, שבו הם ירכשו רכבים במחair מוזל משמעותית מערכם הראל, הציג מסמכים שונים על מנת לשנות למצג אונטניות, טען לדמי השתתפות במכרז, אותו גבה מהמתלוננים, וכך ביצע את מעשי התמורה.

אמנם, שני האישומים מתפרשים על פני תקופה שונות, קורbenot שונים, ובמקומות שונים. אך כפי שציין, על פי הלכת ג'אבר, התיבה "airov achd", יכולה להכיל פעולות עבריניות שבוצעו על פני רצף זמן, ביחס לkorbenot שונים, ובמקומות שונים, שכן, מדובר בתכנית עברינית אחת.

שונים הם פני הדברים ביחס לaiusom השלישי, שם שונה התכנית העברינית מהתכנית באישומים הראשון והשני. מדובר בקבלת סחרה במרמה, על ידי הציג מצג שווה על היות הנאשם קצין בכיר, מפקד בסיס, אשר, ככל יכול להתקשר עם הנאשם להספקת סחרה. על כן, לא מצאתי כי בנסיבות עובדות אלה, יש זיקה וקשר הדוק, בין התוכנית העברינית זו, לבין זו, אשר לוויתה את המעשים באישומים הראשון והשני, לכך מצטרפים גם המקום, הזמן, ומהוות הקורבן - השונים.

לפיכך, יקבע מתחם עונש העולם לaiusom הראשון והשני, וכן, מתחם עונש העולם לaiusom השלישי, בהתאם להוראות סעיף 40 ג' (ב) לחוק העונשין, יוטל עונש כולל על כל האירועים.

הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו (סעיף 40ג (א) לחוק העונשין):

מעשיו של הנאשם, פגעו בקניים של המתלוננים, שעה שהציג בהם מצגי שווה, רימה והונה אותם, ונטל את כספם, או במקרה של aiusom השלישי, סחרה בשווי כספי.

כמו כן, למעשים ישנה השלכה מסחרית, שעה שהביטחון המסחרי של סוחרים כדוגמת המתלוננים נפגע, כתוצאה מפעולות מרמה של הנאשם.

עוצמת הפגיעה בערכים מוגנים אלו, הינה ביןונית - גבואה.

מדיניות הענישה (סעיף 40ג (א) לחוק העונשין):

מדיניות הענישה הנוהגת, משתרעת על מנעד עונשתי רחב, החל ממאסרים בפועל ארוכים, כדוגמת ת"פ (שלום חיפה) 7/07 2824/07 מדינת ישראל נ' גנאים (2008), שם קיבל הנאשם במרמה מעל 70 אלף ₪, ועודון ל-18 חודשים מאסר בפועל; ע"פ 2375/12 עמי מזרחי נ' מדינת ישראל, שם עבד הנאשם כמנהל יחידת ניהול הרכב הממשלה, הוא זייף במחשב בפרטיו פרטיים שונים, ובכך סייע לחברו לקדם תוכנית מרמה, בה נרכשו רכבים במחair נמוך יותר, תוך שהוא משלשל לכיסו לפחות לפחות 122,000 ₪ מכיספי ציבור. הוא ועודון ל-18 חודשים מאסר בפועל; ועוד לענישה מקלה יותר,

noc'h Shikoli Shikom (Uf'g (Machzui Haifa) 13-07-33543 מדינת ישראל נ' היזמה (2013); ת"פ (שלום חיפה) 17-12-40718 מדינת ישראל נ' ג'ובראן (של מותב זה), שם הוטלו 6 חודשים מאסר בעבודות שירות; ת"פ (שלום נ' מ) 10-09-23813 מדינת ישראל נ' ג'ובראן, שם הוטל על הנאשם של"צ, עונש עיקרי.

נסיבות הקשורות ביצוע העבירה (סעיף 40 לחוק העונשין):

התכוון שקדם לביצוע העבירה - מעשיו של הנאשם, אופינו בתכנון מוקדם, תוך שהוא שובה את ליבם של המתלוננים, כשהוא מגיע במידה צה"ל ומשווה לעצמו ארשת רצינית, של איש צבא; עשה שימוש במסמכים הנחוצים להיות מסמכים רשמיים של משרד הביטחון, אף באישום השני, נאות לחתום על הסכם, שככיוול מעיד על רצינותו, והכל כדי לטעמן למATALONIM מלכודת, כדי שיפקדו בידיו את הכספי הנדרשים, לצורך השתתפות במכרז ורכישת הרכבים.

חולקו היחסים של הנאשם ביצוע העבירה - הנאשם פעל באופן עצמאי ובלעדיו, בכל האישומים.

הנזק בפועל ובכוח - הנאשם במעשיו, באישום הראשון והשני, נטל מיד מהמתלונן סכום כסף של כ-190,000 ₪ וbaiSHOM השישי נטל מהמתלונן שחורה מהמתלונן בהיקף כספי של 5,500 ₪.

הנסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה - מדובר בנางם בפועל מתוך מניע של בצע כסף, האotto לא, לא מדובר באירוע חד פעמי, מקרי, שנבע ממצוקה כלכלית, גם שאין בכך כדי להצדיק חילתה ביצוע מעשי עבירה, אף לא הוכח כי באותה עת, היה הנאשם נתון במצב כלכלי קשה. הנאשם נטל את כספו של המתלוננים, ואת שחורתו של המתלונן באישום השלישי, מתוך מניע של בצע כסף בלבד.

יכולתו של הנאשם להבין את הפסול במעשיו יכולתו להימנע מביצוע העבירה - כאמור, הנאשם פעל מתוך כוונה, תכנון מוקף, הוא יכול להימנע מביצוע העבירה בכל עת, אך לא עשה כן. הוא היה מכoon מטריה, פעל להשגתה, הוא הבין היטב את הפסול במעשיו, ידע כי הוא טומן פח למATALONIM, ועשה כן, מבל' להניד עפ"ע.

מתחם העונש ההולם (סעיף 40ג (ב) לחוק העונשין):

מתחם העונש ההולם, לאישומים הראשון והשני, נע בין מאסר בפועל של 12 חודשים, ועד למאסר בפועל של 36 חודשים; ואילו, ביחס לaiSHOM השישי, מתחם העונש ההולם הנע בין 6 ל-12 חודשים מאסר בפועל, המוצע על ידי המדינה, הינו סביר וראיי בעניין בנסיבות העניין.

חריגה ממתחם העונש ההולם לקולה או לחומרה (סעיפים 40ד ו-40ה לחוק העונשין):

אין בפני בית המשפט תשתיית ראייתית, המצדיקה חריגה לקולה ממתחמי העונש ההולם, אין גם תשתיית כזו לחריגה לחומרה מהעונש ההולם.

נסיבות הקשורות ביצוע העבירה (סעיף 40יא לחוק העונשין):

הפגיעה של העונש בנאשם ובמשפחה - הטלת עונש של מאסר בפועל על הנאשם, תפגע בו ובמשפחהו, ללא ספק, בפרט לאור נסיבות האישיות של הנאשם, אולם, עונש כזה מתחייב, בנסיבות העניין, נוכח נסיבות ביצוע העבירה, ובמקרה כזה, נסיבות נסיבות האישיות של הנאשם מפני האינטרס הציבורי ושיקולו הוגם.

נטילת אחריות של הנאשם וחרומו לモטב - הנאשם לא מכיר באחריותו, אף בפתח דבריו, עובר לגרזר הדין, כפר בכך שזיף את המסמכים, למרות הריאות המשמעותיות שהובאו לחובתו במהלך המשפט, והעובדת החד ממשמעית, שאין ולא הייתה לו מעולם, זיקה וקשר למזכיר משרד הביטחון.

מאਮציו לתיקון הנזק - על אף הצהרותיו עובר למטען גזר הדין, הנאשם לא נקף אכבע להטבת נזקיהם של המתלוננים. אמנם, הוא טען לקשיים כלכליים והליכי הוצאה לפועל, אבל הוא עצמו הציע להעביר כספים מכספי המגעים לו, לטענותו, מכוון הנכסים. כך או כך, לא ניתן לזקוף לטובתו, מאמץ כלשהו להטבת נזקי המתלוננים.

התנהגות חיובית של הנאשם ותרומתו לחברה - לפי התעדות והמסמכים שבפני, יש לקחת בחשבון, כי מדובר בגיןם שמעיד על עצמו, שירות 24 שנה בצה"ל, נטל חלק פעיל בשירות מילואים, שירות בצהנים, נלחם במערכות ישראל, וקיבל מכתבי הערכה והוקרה רבים (ראה עדויות האופי לטובתו, המדוברות بعد עצמן).

נסיבות חייו של הנאשם שהיתה לה השפעה על ביצוע מעשה העבירה - לא התרשםתי שיש לנסיבות חייו של הנאשם, תרומה כלשהו או השפעה על ביצוע מעשה העבירה. כפי שציין, מדובר בגיןם שפועל, מתוך מניע של בצע כסף, להשגת התכליות שהציב لنגד עניין, תוך שהוא אינו בוחל באך צעד שנועד להפיל בפח את המתלוננים, פועל מולם בקור רוח, מתכוון את מHALCO בקפידה, ומשהיג את זמנו, "נעלם" להם, והוא תיראותם בפני שוקת שבורה.

חלוקת הזמן מעת ביצוע העבירה - ההגנה טענה לשינוי בהבאת הנאשם לדין, אלא שמשמעות הריאות, עולה שהמתלוננים מסרו על קושי שלהם להיפרע מה הנאשם, והעדיפו לנחל איתו דין ודברים, על מנת שיישלם להם על הנזקים שגרם להם. על רקע זה, נמנעו מהגשת תלונה נגדו, כך למשל, המתلون באישום הראשון, הגיע את תלונתו ביחס לאיורים מ-2012, רק בשנת 2016. יצוין, כי בתיק זה, שמע בית המשפט ראיות, ולא התרשם כי הגנתו של הנאשם נפגעה בנסיבות כלשהו, כתוצאה מהשיוי. ניתנו לנאים, מלאו האפשרויות להביא כל ראייה שברשותו להגנתו, ועל כן, על אף התחשוה הלא נוכה, שעלולה להיות כוונתה מפרק הזמן הרב שלקח למדינה להעמיד את הנאשם לדין, הרי שמהראיות עולה כי עקב רצונם של המתלוננים לצמצם את הנזקים שנגרמו להם, וכן ההיירות עם הנאשם, נגרם שהיו שפעל במובן זה, לטובת הנאשם (כדי לאפשר לו להסביר להם את שגלו מהם).

עbero הפלילי של הנאשם - לחובת הנאשם, הרשעה אחת משנת 2012, בעבירות של זיופ, שימוש במסמר מזויף, קיבלת דבר במרימה, והחזקת טובין מובהרים מהמכס, בגין הוטל עליו מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים, שרוצה בעבודות שירות, וכן מאסר מותנה של 12 חודשים למשך 3 שנים. יצוין, כי העבירות בוצעו, כאשר הנאשם מרצה את המאסר בעבודות שירות. המאסר על תנאי, חב הפעלה, נוכח העובדה כי מדובר במספר עבירות, המפעילות אותו.

העונש המתאים (סעיף 40 יד (2) לחוק העונשין):

בhinint הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם, מידת הפגיעה בהם, נסיבות ביצוע העבירות, ריבוי, טיבן של העבירות, הנזק בפועל שנגרם, נמצא לגזור על הנאשם, בגין כל האירועים, עונש מאסר כולל, המשקף הלימה ראייה למידת הנאשם שהופגנה על ידי הנאשם בביצוע המעשים וחומרת המעשים.

עמוד 6

בע"פ 2375/12 - מזרחי, שצין לעיל, דובר על מי שעבד כמנהל רכש ממשלתי, ובמסגרת תפקידו, ריכז את ועדת המכרזים, שעסכה במכירת כל רכב שייצאו משירות המדינה. הוא קשר קשר עם אחרים, וזייף במחשב, ובפרט המכרז, את שנות הייצור של כל הרכב, באופן שהמיר אותו לשנת ייצור מוקדמת יותר, ובכך סייע לחבריו לתכנית המרימה, ולמקורבים אחרים, לרכוש את הרכבים במחיר נמוך יותר, תוך שהוא משלשל לכיסו לפחות 122,000 ₪. בית המשפט המחוזי בת"א, גזר עליו 18 חודשים מאסר בפועל, 18 חודשים מאסר על תנאי, וקנס כספי בסכום של 80,000 ₪.

בית המשפט העליון, דחה את ערעורו על הרשעה ועל העונש. הودגה העובדה, כי מדובר בנאים, שביצעו את העבירות באופן שיטתי, במשך זמן רב, תוך ניצול תפקידו.

דברים אלה יפים לנוינו, אף ביותר זאת, שעה שכאן מדובר על מסכת עברינית מורכבת יותר. מעשי של הנאשם מאופינים בתחום, תכנון, מידת אשם גבוהה, ריבוי עבירות, כשהמעשים מבוצעים בשלושה ישובים שונים, כלפי מתلونים שונים, בהפרש זמנים, ותוך גרימת נזק לא מבוטל למתרוננים. לפחות חלק מהמעשים בוצע כשהנאים מרצה מאסר בעבודות שירות מהתיק נשוא המאסר המותנה.

בנסיבות הכללת ראייה החמורה בעונשו של הנאשם וראו גם: עפ"ג 36114-07-12 **יוסף עוז נ' מדינת ישראל** (2012); עפ"ג 26628-12-13 **חטיב נ' מדינת ישראל** (2014).

אשר להפעלת המאסר המותנה, כפי שכבר ציון, בשים לב לאמר לעיל, וכך כי מדובר בדרגת אשם גבוהה שאיפינה את מעשי הנאשם, העובדה שהמעשים בוצעו בתחום ובשתיות, ומדובר בריבוי עבירות, ובמי שחתא בעבר בעבירות דומות בעבר, ועונש מאסר ממשותי לא הרתינו, אין מקום להאריך את המאסר המותנה.

על פי מצוות החוק (סעיף 58 לחוק העונשין), יש להפעיל את המאסר המותנה במצטבר לעונש המאסר הכללי שיוטל על הנאשם. ציון, כי ככל, חפיפה או הצטברות עונשים, נקבעת על פי נסיבותו של כל עניין ועניין, אך מקום בו שיקולי הגמר והתרעה, גוברים על שיקולים אחרים, כבקרה דנו, יש ליתן לשיקולי גמול והרתעה את הבכורה, קל וחומר, כאשר מדובר בהפעלת עונשים מעבירות שנגרמו באירועים נפרדים לחלוין (ע"פ 597/88 **שמעיה אנגל נ' מדינת ישראל** (1992). בנסיבות העניין, מהטעמים המפורטים לעיל, מתחייבת צבירת המאסרם, ללא חפיפה.

אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 18 חודשים מאסר בפועל.
- ב. אני מפעיל עונש מאסר מותנה של 12 חודשים מתק"פ 10-05-2014 ביהם"ש שלום ת"א, מיום 23/2/12.
- ג. עונש המאסר המותנה יופעל במצטבר לעונש המאסר שהוטל על הנאשם, **כך שscr הכליר** **ירצה הנאשם 30 חודשים מאסר בפועל.**
- ד. 9 חודשים מאסר על תנאי, לפחות 3 שנים, והתנאי הוא שהנאים לא יעברו עבירה מהעבירות בהן הורשע בתיק זה.
- ה. אני מטיל על הנאשם קנס בסכום של 30,000 ₪ או חצי שנה מאסר תמורתו.
- ו. הקנס ישולם בשישה תשלוםoms חודשיים שווים ורצופים, החל מ-1.6.2014 ובכל 1 לחודש עמוד 7

של אחריו. פיגור יעמיד את מלאו הסכום לפירעון מיד, ויפעל את צו המאסר שלצידן.

ג. אני מחייב את הנאשם לפצות כל אחד מהמתלוננים, בסכומים ולפי ההחלטה כדלקמן:

- את המתلون באישום הראשון - יפותה הנאשם בסכום כולל של 70,000 ₪.
- את המתلون באישום השני - יפותה הנאשם בסכום כולל של 120,000 ₪.
- את המתلون באישום השלישי - יפותה הנאשם בסכום כולל של 5,500 ₪.

ח. כל תשלום שישולם לתיק, יזקף תחילת לטובת הפיצוי, יחולק באופן ייחסי לממתלוננים, ורק לאחר סילוק החוב לרכיב הפיצוי, יזקפו הסכומים המשולמים בתיק, לטובת הקנס.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, א' סיון תש"פ, 24 Mai 2020, במעמד הצדדים.